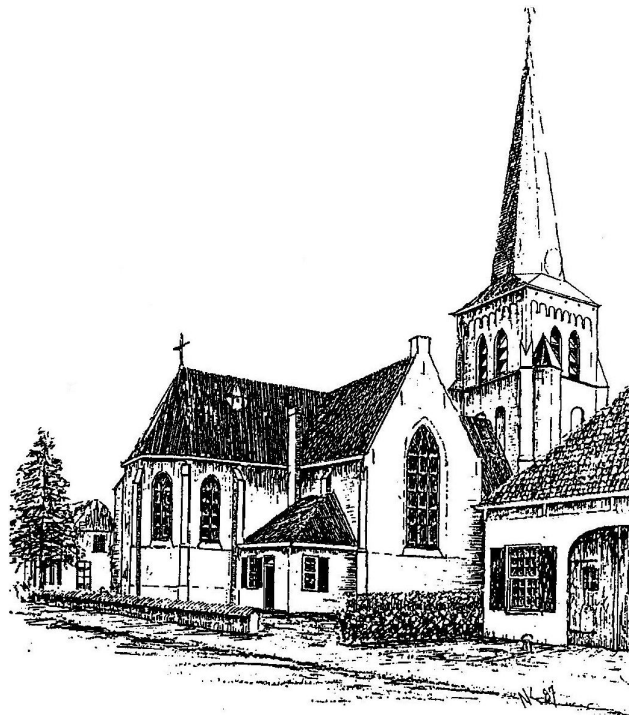

NEGENTIENDE ZONDAG D.H.J.

*Het geloof geeft vaste grond
aan wat wij hopen;
het overtuigt ons van het bestaan
van onzichtbare dingen.*
(Hebreeën 11)

INTREDE

K.: Gij uit de dood verreezen *t.: P. Verhoeven*
 ten leven opgestaan, *m.: Toinot Arbeau*
 in ons die niet als wezen
 ontzield hun wegen gaan.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed.
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

K.: Geen steen geen wet ten dode
 behoudt ons in het graf.
 De machten namaakgoden
 verwaaien als het kaf.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed.
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

WELKOM.

*Terwijl er veel neergaat,
 is het christelijke gevoel in opkomst.
 Veel christenen worden zich ervan
 bewust dat Jezus' zending
 helemaal niet de stichting van
 een grote organisatie was,
 dat het Hem niet ging om regeren,
 zelfs niet om sacramenten, maar wel
 om levend teken te zijn van iets
 wat vanuit je hart spreekt.
 En dat er een wet is die niet
 op een of ander papieren document,
 maar in je hart geschreven staat: Liefde.*

*Welkom u allen hier
 omwille van elkaar,
 in Gods naam samen.*

+

Lied. K.: Die bang naar Emmaus vluchtten
 op niemand meer gehoopt,
 die tijd en wereld duchtten
 ze zijn met U gedoopt.

**A.: Gij zijt met ons Gij zijt
 ons leven God en Goed.
 Gij blijft met ons voorgoed
 nu tot in eeuwigheid.**

SCHULD BEKENNEN.

V.: Even weg uit alle rumoer,
 even rust na al het haasten;
 even stil bij zoveel krakeel,
 even mezelf geen geweld aandoen.

Even niet me laten gelden,
even niet er tegen aan;
even weg uit het vlakke,
even onder in het diepe.

Wie ben ik eigenlijk;
wie voor anderen ?
Hoe ben ik bedoeld;
wat heb ik er van gemaakt ?

**A.: VERGEVEN WIJ ELKAAR EN
GOD EN GOED ONS ALLEN.**

BEZINNING.

Woord en lied

A.: Dat het mij is gegeven *t.: M. Zagers*
in U te aarden, *m.: W. Vogel*
Grond van mijn grond.

*Geloven wordt steeds meer
de hechte band beleven
met alwat is en alwie zijn.*

A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.

*Geloven wordt steeds meer
het diepe mysterie proeven in
alwat is en alwie zijn.*

A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.

*Geloven wordt steeds meer
de Eeuwige zien
in alwat is en alwie zijn.*

A.: Dat het mij is gegeven
in U te aarden,
Grond van mijn grond.
Kome wat komt.

GEBED.

*Als we toch eens
echt beseften dat alles en allen
U aan het hart gaan -*

*als we toch eens
echt begrepen dat Gij ongezien
de ziel van alles en allen bent -*

*als we toch eens
echt voelden dat Gij Leven,
Liefde bent in ons bestaan -*

*wat zouden we dan deemoedig zijn,
eerbiedig omgaan met alles en iedereen;
wat zouden we dan in vol vertrouwen
opgaan naar U, alle dagen van ons leven.*

Amen, laat het zo zijn.

Orgel inleiding lied

EERSTE LEZING.

Hebreeën 11,1-2.8-12

Broeders en zusters.

Het geloof geeft vaste grond aan wat wij hopen; het overtuigt ons van het bestaan van onzichtbare dingen. Om hun geloof worden de voorvaderen met ere vermeld. In geloof heeft Abraham gehoor gegeven aan de roeping van God en ging hij op weg naar een land, bestemd voor hem en zijn erfgenamen. In geloof verbleef hij als vreemdeling in het land van belofte, woonde er in tenten zoals later ook Isaak en Jakob, die dezelfde belofte erfden; want Abraham zag uit naar de stad waarvoor God de fundamenten zou ontwerpen en bouwen. Daarom kreeg hij een nageslacht zo talrijk als de sterren aan de hemel en zo ontelbaar als de zandkorrels aan het strand.

Lied.

A.: Aan wat op aarde leeft (1c) *t.: H. Oosterhuis
m.: J. Vermulst*

HET EVANGELIE.

Lucas 12,35-40

'Hou je lendenen omgord' zei Jezus 'en de lampen brandend! Doe als mensen die wachten op hun heer die terugkomt van de bruiloft om, als hij komt en aanklopt, hem meteen open te doen. Gelukkig de dienaars die hij wakende vindt. Echt, ik zeg je: Hij omgordt zich, nodigt aan tafel en bedient hen. Al komt hij 's avonds laat of middernacht, gelukkig de dienaars die hij zo aantreft. Begrijp goed: wist de huiseigenaar hoe laat de dief kwam dan liet hij niet inbreken in zijn huis. Wees bereid, want de Mensenzoon komt wanneer je het niet verwacht.'

Lied.

A.: Aan wat op aarde leeft (1c)

MEDITATIE

*De mensen van nu hebben het erg druk,
kennen en kunnen en móéten dus zoveel,
worden onder informatie bedolven,
horen zelfbewust en zichzelf genoeg te zijn
en op te gaan in wat - hoe of waar dan ook -
te hebben en te halen is.*

*Het menselijk bestaan lijkt 'platland' geworden
zoals sommigen zeggen en door
vervlakte buitenkant te worden gedomineerd.
Met name 't gros van jeugd en jongeren
wordt nauwelijks nog met rust gelaten
of op de gedachte gebracht om
van tijd tot tijd 'het andere' te zoeken,
uit te treden uit de bezige alledag.*

*Tegelijk is er momenteel een religieuze opleving
gaande die zich niet uit of herkent
in kerkleer en letter van de wet,
maar gekenmerkt wordt door een 'vaag' gevoel
voor het mysterie van het leven en door
't mystiek - intuïtief en naamloos - beleven ervan.
Geloven wordt niet of steeds minder gezien
als wet en waarheid aanvaarden,
maar als hoop koesteren en
een 'onverantwoord' oervertrouwen in het leven.
(Ten dele uit viering Open Kerk Helvoirt 24 juli 2010)*

Er is een tijd geweest dat in elke parochie
ruim voldoende - soms wel drie - pastores waren.
Het was de tijd waarin zij niet alleen voorgingen
in de vieringen, maar - om welke reden dan ook -
bij de mensen op huisbezoek kwamen en als
geestelijk adviseur of moderator betrokken waren
bij het hele bonte pallet van culturele, sociale,
vrijtijds- en sportverenigingen.
Vaak gaf dit laatste werkterrein hen het meeste
voldoening, - dit werk 'buiten de (kerk)muren' en
het intens persoonlijk contact met mensen.
De pastorieën zijn ooit 'herenhuizen' geweest
waar niet iedereen gemakkelijk binnen ging.
Maar rond 't midden van de vorige eeuw kregen
deze huizen op vele plaatsen het karakter van
raadhuis en uitvalbasis voor allerlei activiteiten.

Een pastorie had in de avonduren iets weg van een
bijenkorf waar bezige bijen in en uit vlogen.
Met de terugloop van pastores - in alle gradaties
- zijn vele pastorieën echter leeg komen staan
en hebben een andere bestemming gekregen.
Daarmee zijn het vertrouwde trefpunt en
de direct aanspreekbare pastor verdwenen.
In vele gevallen wordt dan geprobeerd om
toch een hart voor de parochie te creëren in de vorm
van een pastoraal centrum dat voornamelijk
bewoond en gerund wordt door vrijwilligers.
De activiteiten die vanuit een dergelijk centrum
opgezet worden variëren sterk, maar vele parochies
richten zich op en beperken zich tot - ruwweg
samengevat - sacramentenbegeleiding.
De eerste communie en 't vormsel van kinderen,
'misintenties' opnemen, treurende nabestaanden
begeleiden voor avondwake en uitvaart,
de liturgie in het weekend en op feestdagen,
ziekendag ... en op heel veel plaatsen krijgen gelukkig
ook de MOV-groepen veel aandacht.

Geweldig belangrijk en menslievend werk wordt aldus vanuit de pastorale centra gedaan. Maar het grote gevaar is dat dit als de gehele inhoud van een religieus-christelijke parochie of gemeenschap beschouwd gaat worden. Dit uitgedund idee van religieus en christelijk leven wordt door de kerkelijke overheid nog eens gesanctioneerd en versterkt door te stellen dat zij kiest voor wat heet de sacramentele kerk. Zo komt de kerk ook in de publiciteit: met regels en voorschriften rond de bedienaren en het bedienen van de sacramenten - wie er wel en wie er niet mag deelnemen aan Jezus' maaltijd en wie wel of niet 'in de kerk' mag trouwen of een stervende tot 't laatst 'ten volle bedienen'. Religieus leven houdt echter veel meer in. Leven in het aangeboren besef deel uit te maken van een groot gegeven mysterievol Geheel houdt in dat men zich voegt naar het leven van dit Geheel dat spreekt in een ritme van licht en donker, van arbeid en rust, van uitbundigheid en stilte, - in sober zijn, bescheiden en bekommerd. Ook dit en nog meer zou in de hedendaagse tijd karakteristiek moeten zijn voor de religieuze mens en de religieus/christelijke gemeenschap. Mensen zich hiervan bewust maken lijken wezenlijke taken van een hedendaagse parochie. Deze erkenning van dag en nacht, deze eerbied, dit ritme van arbeid en rust, werken en bezinnen, van sober leven en bekommernis-om-elkaar is de eeuwen door en nog tot op de dag van heden uitdrukkelijk en sprekend voorgeleefd door de kloosters, de religieuze gemeenschappen. Het is wel tegen stroom op en tegen de wind in, maar het wordt met de dag duidelijker dat mens en samenleving niet staande zullen blijven zonder deze goddelijke levensinspiratie en de beleving daarvan in het dagelijks leven van mensen persoonlijk en in de openbare orde. Aan de wieg van onze samenleving - met haar wetenschap en kennis, haar kunde en techniek, haar zorg en zending - staat de religieuze mens.

Orgel

Wordt geloof leer, aanbidding plicht, liefde een gewoonte - wordt de hedendaagse crisis genegeerd vanwege de luister van het verleden - is geloof meer erfstuk dan levende fontein - meer stem van gezag dan van mededogen - dan verliest de boodschap van het geloof haar zin.'
(Naar Abraham Herschel)

De brief aan de Hebreëen waaruit vandaag de eerste lezing is genomen, is een van de minder bekende geschriften uit de christelijke traditie. Voor die niet weten voor wie het bedoeld is, is 't wellicht een moeilijk zwevend dor betoog.

Deze brief, waarvan niemand weet wie hem heeft geschreven, - die ook niet zegt voor wie hij bedoeld is en alleen maar overduidelijk eindigt met 'groeten van ons in Italië aan jullie allen' - deze brief blijkt de jonge christenen van joodse afkomst in het vizier te hebben, hen de les te lezen en op te roepen niet terug te gaan en weg te zakken in het vertrouwde gezapige verleden maar de uitdaging van een nieuwe toekomst aan te durven en daarheen wegen te zoeken.
De kerk van vandaag kan het zich aantrekken !

*'Laten we zonder te wankelen
belijden waarop we hopen . . .
Laten we helder blijven en elkaar aansporen
om lief te hebben, goed te doen
en elkaar bemoedigen in plaats van
weg te blijven uit onze samenkomsten . . .'
(Hebr. 10,23-25)*

Kort orgel

BELIJDENIS

lied; t.: M. Zagers
m.: W. Vogel

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

K.: *Zoveel mensen aangetast
in hun eigenwaarde
anders-zijn het wordt een last
een lot zwaar mee te dragen.*

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

*Niemand meer of minder mens:
'Laat je zien en horen,
beeld van God, zo onbegrensd
en mooi, te mooi voor woorden.'*

**A.: Om God te leven heeft Hij mensen
aan de rand van dood en samenleven
een open hand gegeven maar meer nog:
geloof, geloof in zichzelf en het leven.**

ONDERBREKING.

Brood en Beker
Orgelspel en collecte

Lied.

BROOD EN BEKER.

V.: *In het vluchtige moment
de Eeuwige zien;
in de tijd die vliegt
de Oneindige.*

*In het brood dat we breken
het leven weten waarin we delen;
in de beker die we drinken
de opdracht ons gegeven.*

GEDACHTENIS.

*Bid voor die ziek zijn
naar ziel of lichaam;
en niemand is zonder letsel.*

*Bid voor die zorgzaam bijstaan,
dag en nacht waken; en op iedereen
wordt vroeg of laat een beroep gedaan.*

*Bid voor die ons zijn voorgegaan.
In eerbiedige gedachtenis noemen wij:*

*Bid voor die achterbleven;
en wie van ons mist niet iemand ?*

Lied.

*t.: Marcel Zagers
m.: Willem Vogel*

- K.:** Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.
- A.:** **Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.**
- K.:** Het zaad in de aarde gestorven, leeft.
Gezegend de mens die gestreden heeft
geleefd op hoop van zegen
voor echt en recht allerwegen.
- K.:** Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.
- A.:** **Gezegend de mens die gestreden heeft,
hij heeft het Leven gevonden.**

GEBED AAN TAFEL.

Gezongen, gezegd

*V.: De zon brengt warm de dag aan het licht,
hult de avond in schemer;
maan en sterren blinken in de nacht,
verbleken bij het gloren van de ochtend.*

*Bergen rijzen tot boven de wolken;
bomen wortelen diep,
reiken wuivend hemelhoog;
zeeën golven tot voorbij de einder.*

*Vogels zingen het licht tegemoet,
groeten het donker en zwijgen;
bloemen bloeien veelkleurig fier,
buigen het hoofd mettertijd.*

*Het ontroert wie ziet en hoort,
spreekt en raakt ons -
verwant als we zijn aan de aarde
en verweven met U, van Wie zij spreekt.*

A.: **Een glimp van U** *t.: P. Verhoeven*
 in het brood gebroken *m.: W. Vogel*
 het leven gedeeld;
 in de beker gedronken
 ons dagelijks lief en leed.

*V.: Mensen komen en gaan
beleven lief en leed;
genieten geluk en
krijgen het zwaar te verduren.*

*Ze werken en doen
zo goed ze kunnen, zolang het gaat.
Ze zoeken elkaar, willen vrede,
sprekende stilte, weldadige rust.*

*Van woestijn maken ze akker,
herbouwen op ruïnes hun stad.
En hoe ook getroffen lamgeslagen,
ze staan weer op en vervolgen hun weg.*

*Mensen zichzelf een wonder:
hoe zij zoeken en reiken naar U,
vanwaar ze zijn, waarvoor ze doen
en naar Wie onderweg.*

A.: **Een glimp van U**
 in het brood gebroken
 het leven gedeeld;
 in de beker gedronken
 ons dagelijks lief en leed.

*V.: Één kwam er in de wereld
die de hemel op aarde zag,
een zee van recht en gerechtigheid.*

*Één die niet deed dan goed;
van geweld niet wilde weten,
omzag naar zwak en gekwetst.*

*Die door waan en waas
een spoor van licht heeft getrokken
de einder voorbij.*

*Die ondanks alle schijn en ongeloof
trouw en onbevangen leefde
in het volste vertrouwen.*

*In Hem herkennen wij
onze ware aard; zien wij U,
de Eeuwige in de tijd.*

A.: **Een glimp van U**
 in het brood gebroken
 het leven gedeeld;
 in de beker gedronken
 ons dagelijks lief en leed.

*V.: Hij heeft zijn testament gemaakt,
brood genomen en gedeeld:*

*brood, het leven gegeven
met al zijn zoet en zuur;
brood, ons kwetsbaar broos bestaan
dat eens zal zijn geheeld.*

*Hij heeft zijn visioen en leven
aan die bleven in handen gegeven;
de beker, tot de bodem toe gedronken,
overgedragen aan die na hem komen -
tot wat als hoop en belofte in ons leeft
voorgoed zal zijn vervuld.*

**A.: Een glimp van U
in het brood gebroken
het leven gedeeld;
in de beker gedronken
ons dagelijks lief en leed.**

V.: *Zo'n vertrouwen
is leugen en geweld te machtig,
in geen graf of dood te vangen.*

*Zo'n vertrouwen
brengt alles aan het licht
en in liefde tot voltooiing.*

*Zo'n vertrouwen
laat de aarde glanzen van U
God en Goed in en met ons.*

*Bid dan zoals hij,
God een zoon ons een naaste.*

ONZE VADER.

Gezongen

COMMUNIE.

Brood en
leven delen.

*Deel brood en beker.
Deel met Hem het leven
waarin wij één zijn en
waarvan God het hart is.*

ONDER DE UITREIKING.

Lied.

GEBEDEN.

Woord en lied

**A.: Wat in mensen leeft t.: M. Zagers
aan vreugde en verdriet m.: W. Vogel
het wordt gedragen
op de woorden van een lied.**

*Vrij zijn, vakantie vieren . . .
Luisteren naar wind en vogel,
de stem van hart en adem.
Luisteren naar melodie en lied,
lach en klacht en
méér horen dan er klinkt.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan droom en visioen
het staat geschreven
in verhalen nu en toen.**

*Vrij zijn, vakantie vieren . . .
Kijken naar boom en bloem,
horizon en hemel.
Kijken naar wolk en water,
berg en dal en méér zien
dan op je netvlies komt.*

**A.: Wat in mensen leeft
aan twijfel en geloof
het houdt ons gaande
als een stille stem van hoop.**

*Vrij zijn, vakantie vieren . . .
Meegaan met die niet kunnen,
hier vreemd zijn en verdwalen.
Meegaan met die niet tellen,
worden gemeden en vérder gaan
dan van je gevraagd wordt.*

**A.: God die ons omgeeft
Uw schepping niet verlaat
naar wie wij leven
hart en ziel van wat bestaat.**

ZEGENWENS.

Zegenen wij elkaar
bij lief en leed
met hart en handen.
En zegene ons God en Goed
in de naam van
Vader Zoon en Heilige Geest.

Amen.

ORGELSPEL